

AMERIŠKA

DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 223

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, SEPTEMBER 21ST, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Fašistična milica ustvarjena za Portugalsko

Lisbona, Portugalska, 19. septembra. Ministerski predsednik Salazar je odredil, da se ustvari civilna armada v Španiji po vzgledu kot jo imajo v Nemčiji in v Italiji. Salazar, ki se je moral sedaj zanašati samo na redno armado, je izdal to povelje, da dobi zanesljivo moč za vsak slučaj. V armadi pa tudi v mornarici je prišlo že večkrat do pulta. V armado se bo sprejemalo vse lojalne Portugalce. Poveljniki bodo skrbno izbrani. Slednji član civilne armade bo moral oddati prisego, da se bo boril proti komunizmu v vsaki obliki.

Tri politične stranke ne smejo postaviti svojih kandidatov

Columbus, Ohio, 20. septembra. Generalni državni tajnik države Ohio je včeraj odredil, da imena kandidatov socialistično delavske stranke ne morejo priti na glasovnico. Obenem je odredil, da tudi kandidati prohibicijne stranke ne morejo imeti svojih imen na glasovnicah.

Vzrok je, ker niso stranke bile dovolj potrebnih podpisov, da pridejo imena njih kandidatov kot kvalificirana na volivne listke. Državni tajnik je že pred dvema tednoma odredil, da tudi socialistična stranka ne more imeti imen svojih kandidatov na glasovnicah.

Tako bomo imeli v državi Ohio leto samo dva uradna kandidata, katerih znak bo na glasovnicah, in sicer Franklin Roosevelt, demokrat, ter Alf Landon, republikanec. Poleg teh imen bodo na glasovnici tudi imena kandidata Union stranke, Lemketa, toda brez znaka, in ime komunističnega kandidata, tudi brez označbe stranke.

Novi državljanji

Pretekli petek so dobili slediči naši ljudje ameriško državljansko pravico na zvezni sodniji v Clevelandu: Barbara Baron, Anton Pelko, Karl Rudelis, Gertrude Demshar, Julia Nosek, Josephine Božič, Antonia Buhgruber, George Balal, Mike Sterk, Mijo Mikusovic, Jennie Zugovic, Terezija Gruden, Josie Kmet, Antonia Alič, John Verh, Nick Ambrožič, Tony Stanich, Josephine Maslo, Angela Valenčič, Pepca Spiler, Josephine Ujčič in Ana Kalcer, skupaj 22 novih naših državljanov. Zadnjih izkazanih 289, danes 22, skupaj 311 novih naših ameriških državljanov v letošnjem letu!

Več relifnikov

Direktor okrajnega relifnega urada v Clevelandu naznana, da bo moral urad tekom oktobra meseca skrbeti za več ljudi na relifu. Mnoga sezonska dela so končana. Okrajni relifni urad je potom svojih zastopnikov se mudil te dni v Columbusu, kjer so zahtevali, da WPA administracija nastavi nadaljnih 5,000 Clevelandčanov pri javnih delih, toda ravnatelj WPA v Columbusu je izjavil, da je to nemogoče, ker primanjkujejo denar na sredstva.

32 let za posilstvo

Arthur Weber, 37 let star, ki je bil spoznan krvim, da je posilil neko 17 let staro dekle, je bil v soboto obojen v Clevelandu na 32 let zapora.

Rusi nazivljejo Hitlerjev pohlep po ruski zemlji kot neizvedljive sanje. Sovjeti trdijo, da vidijo v Nemčiji zadnji korak umirajočega kapitalizma

Moskva, 19. septembra. Na Hitlerjeve napade na nacijski konvenciji v Nurembergu odgovarja sovjetsko časopisje s tem, da imenuje Hitlerja sanjača, in da Hitler svojega pohlepa po ruski zemlji ne bo mogel nikdar ugotoviti.

"Pravda," organ socialistične stranke, piše, da je nacijska Nemčija zadnji korak umirajočega kapitalizma. Stalinov sistem je manifest zmagonosnega

Nemčija ne dela drugač kot da se pripravlja za nove imperialistične vojne.

Časopisje nadalje povarjava, da Rusija pod nobenim pogojem ne želi vojne, toda mora biti pripravljena za vsak slučaj, da ohrani svojo državo in splošni mir. Ruska armada je doživelala zadnje čase velike tehnične uspehe in se v vseh ozirih v vsak čas lahko meri z nemško armado.

"Pravda" zaključuje svoj članek sledеč: "predno bo Hitler mogel poraziti Rusijo, bo moral pobiti rusko armado, ki v slučaju vojne lahko naraste do 14 milijonov oseb. Danes je drugačna Rusija kot je bila pod carji in ki so vladali kajzerji v Nemčiji."

Sijajna slavnost

Včeraj popoldne so Ameriški legionarji odkrili svoj spomenik v skupini Kulturnih vrtov v Rockefeller parku. Nepisani so bili prizori, ko so se ob tej prilikri znašli skupaj bivši sovražniki. Amerikanec je objemal Nemca, dočim sta se pred 18. leti hotela ubiti na fronti. Navzoči so bili zastopniki, konzuli, vseh narodov, ki se nahajajo v Clevelandu. Spomenik je odkril župan Burton, ki je tudi bivši vječak, in načelnik Ameriške legije Murphy. Ta spomenik Ameriške legije je posvečen miru. Dočim ima vsaka narodnost svoj posebni kulturni vrt in spomenike v njem, pa je spomenik Ameriške legije kot nekaj skupnega za vse narodnosti. Pod spomenik so vložili prst iz sledičnih dežel sveta: Francija, Ogrska, Nemčija, Jugoslavija, Italija, Latvija, Švica, Litvinska, Kanada, Finska, Grška, Čehoslovaška, Romunска, Norveška, Avstrija, Bolgarija in Nizozemska. Prst, katero so prinesli iz Mount Vernon, kjer je pokopan George Washington, reprezentira Zedinjene države. Jugoslovani smo ponosni, ker imamo tudi mi svoj lastni kulturni vrt v družbi vseh ostalih narodov.

Sleparski financir

Philip Rozanski, 27. let star, 3714 E. 55th St. stanovali, je zaposlen v neki tovarni za izdelavo gumbov. Rozanski zaslubi \$24.00 na teden. Rad bi postal bogat, in misil je, da s hazardranjem pride najprej do denarja. Zato je začel prodajati delnice kompanije, kjer je zaposlen, dasi nikakor ni imel dovoljenja. Tako je prišel tudi k Johnu Pizmu na 1373 E. 52nd St. in dobil od njega \$400.00 "posojila," rekoč, da v treh mesecih bodo delnice doble dvojno vrednost. Rozanski je hazardiral v Harvard klubu in v resnici dobil, nakar je tudi vrnil \$800 Pizmu. Zopet si je izposodil denar in hazardiral naprej, toda sreča se je obrnila od njega. Danes dolguje svojim štartom \$12,000. Na ovadbo žrtve je bil Rozanski aretiran.

Prešičje meso

Tekom preteklega tedna so se nizale cene prešičjemu mesu na clevelandski tržnici za 75 centov pri 100 funtih. Cena moki se je nekoliko zvišala, za malenkostno svoto je pa padla cena kokošim in gosem.

Za farmerje

Washington, 19. sept. — Poljedelski tajnik Wallace je danes izjavil, da ima vlada pripravljenih \$10,000,000 za nakup semena za koruze za farmerje, ki so bili prizadeti radi suše. Seme bo pripravljeno ob pravem času, da začne farmerji s svojim pridelkom za leto 1937. Poljedelski oddelki vlade je pripravljeni, da bodo farmerji potrebovali nekako 2,000,000 buškov koruze za seme.

Jeklarski delavci zahtevajo \$5 na dan

Pittsburgh, Pa., 19. septembra. 23,000 uslužencev Illinois-Carnegie Co. je zahtevalo danes \$1.00 več plače na dan in minimalno plačo petih dolarjev dnevno. Omenjena kompanija ima 12 tovarn v Pittsburghu, Chicago in Youngstownu. Kompanija je dobila zahtevo od 32 zastopnikov raznih delavskih organizacij. To je odgovor delavcev, ki je kompanija zadnjo soboto začnula zahtevo za deloma zvišane plače. Navadni delavci v Pittsburghu so v jeklarskih tovarnah dosedaj plačevani po \$3.83 na dan. Minimalna zahtevo sedaj je \$5.00 na dan, nadalje pa en teden počitnic za vse one, ki so uslužbeni pri kompaniji do dve leti, in en dan več počitnic za vse ostale, do dveh tednov počitnic na leto s plačo. Obenem zahtevajo jeklarski delavci tudi starostno pokojnino od \$60.00 do \$100.00 na mesec.

Močan želodec

Trst, 19. sept. — Zdravniki so včeraj v tem mestu operirali 47 let starega delavca Mario Fusca, ki se je pritoževal o bolečinah v želodcu. Iz želodca so zdravniki potegnili sledete predmete: 13 ključev, tri držalnike za cigare, 13 svinčnikov, dva samopojni, eno žlico, štiri nožičke, en odpiranek za kante, nekaj igel, kos stekla in pet novcev. Fusco se je bil samo za svoj denar, da mu ga ne bi vzel, in ko je obživil, da ne bo več poziral takih predmetov, je dobil denar vrnen.

Zopet ni denarja

Kot naznana direktor za javno postrežbo je zopet zmanjšal denarja v mestni blagajni in sicer v oddelku za čiščenje cest in za pobiranje smeti. Ta oddelek je dobil za letos \$780,000, in ta denar je ves potrošen. Čistilci cest in pobiralcem smeti in odpadkov niso za september dobili še nobene plače. Direktor bo naprosil mestno zbornico, da mu prisodi še \$150,000, kar bo zadostovalo do novembra meseca. Kaj bo pa potem, nihče ne ve. Najbrž bo treba zopet glasovati za nove davke, s katerimi republikanci pri mestni vladi v Clevelandu tako radi plehtarijo lahko učite tudi ameriško literaturo, angleško literaturo, žurnalizma, ameriško zgodovino, trgovske postave, ekonomijo, socialne probleme, psihologijo, algebre, geometrijo, biologijo, kemijo, splošno znanstvo, fiziko, itd. itd. Za nadaljnja pojasnila vprašajte pri Board of Education, telefon Cherry 3660.

Novi naročniki

"Ameriška Domovina" je dobita slediće nove naročnike tiskom zadnjih par tednov: Mary Vedicar, Frank Koželj, Ralph Stemberger, Chas. Skufca, Rose Rogel, John Cvelbar, John Sterk, John Tomc, Frances Piškar, Adolph A. Serschen, Mary Samasa, John Hresovic, Anton Fink, Louis Walter, Jakob Potokar, Mary Tekaučič, John Oster in Frank Turk, vsi v Clevelandu. Nadalje: Jos. Makovec, Jungle Bar, Jerry Urbas, vsi v Geneva, Ohio. Frances Debevec, Evelineth, Minn., Margaret Zupanic, Rock Springs, Wyo., Mihael Perko, Crested Butte, Colo., Anton Erjavec, Lorain, Ohio, John A. Mramor, Pueblo, Colo., John A. Dečman, Pittsburgh, Pa., in Frank Vrček, Steubenville, O., skupaj 28 novih naročnikov, katerim se iskreno lepo hvaljujemo za naklonjenost.

Hitler je dal izpuštiti petsto tisoč jetnikov

Berlin, 19. septembra. Na svoj rojstni dan se je nemški diktator Hitler spomnil političnih jetnikov v nemških zaporih in taboriščih in je odredil, da se 500,000 jetnikov vrne svoboda. Diktator Hitler je bil včeraj 47 let star. Zaeno so odpuščene omenjenim jetnikom tudi vse globe. Med izpuščenimi je tudi mnogo duhovnikov, ki so bili zaprti, ker so v cerkvi napadali Hitlerja.

Najdeni denar

Mr. Frank Longar, 6807 Edna Ave. je našel in vrnil denar, ki se je zgubil na 973 Addison Rd.

* Mornarji na parnikih, ki plovejo po Pacifiku, zahtevajo precej zvišane plače.

Vlada Zedinjenih držav baje pripravljena, da prizna novo državo Mančukuo in obenem pa trajno zasedbo Abesinije od Italijanov

Washington, 19. septembra. Državni tajnik Zedinjenih držav, Cordell Hull, je imel včeraj na zborovanju "Good Neighbor League" v New Yorku značilen govor, iz katerega se posnema, da zna Amerika spremeniti svojo tujezensko politiko.

Diplomati v Washingtonu sedaj skrbno študirajo zamišljeni govor državnega tajnika Hull-a, iz katerega se posnema, da bi bile Zed. države pripravljene priznati Mančukuo, katero so Japonci ugrabili Kitajcem in da bi bila pripravljena priznati Abesinijo kot laški teritorij.

Toda Zedinjene države pod enakim pogojem ne bodo storile takega koraka kot prve, pač ne države v dnevnem redu. Japonska kot Italija sta se zavezali, da ne bosta začeli vojne, razven v samoobrambi. Enako tudi ostale države. Toda Japonska je napadla Kitajsko, dočim je Italija osvojila Abesinijo. Zaradi delati pogodbo, ako je nihče ne drži, je rekel Hull.

Večerne šole

Clevelandski šolski odbor nazzanja, da začne z dnem 5. oktobra v raznih mestnih šolah s poukom o najbolj raznovrstnih predmetih. Poučevala se bo angleščina. Večerni pouk stane \$3.00 za 30 ur, dočim se ne računa pristojbine za pouk tekmo dneva. Poleg angleščine pa dobiti v raznih večernih šolah tudi pouk, ki vas pripravi za vstop na univerzo, za trgovsko vzgojo, tehnično treniranje. Za naši ljudi pridejo v poštev sledče: Collinwood visja šola, vogal St. Clair Ave., in E. 152nd St. East High šola, Wade Park Ave. in E. 82nd St. Willson Jr. High šola, E. 55th St. in Superior Ave. Memorial šola, 410 E. 152nd St. Paul Revere šola, 10705 Sandusky Ave. Poleg gor pričenjenih predmetov se lahko učite tudi ameriško literaturo, angleško literaturo, žurnalizma, ameriško zgodovino, trgovske postave, ekonomijo, socialne probleme, psihologijo, algebre, geometrijo, biologijo, kemijo, splošno znanstvo, fiziko, itd. itd. Za nadaljnja pojasnila vprašajte pri Board of Education, telefon Cherry 3660.

Koncert Jugoslovov

Jugoslovanski univerzitetni klub v Clevelandu, ki stoji iz naših mladih inteligenčnih, je povabil za srednjo večer, 23. septembra, svetovno znani kvartet Maksimovič bratov v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., kjer bodo vprizorili koncert jugoslovanskih pesmi in tudi v drugih jezikih.

Ti Maksimovič bratje so pripravili koncerte že po vsej Evropi in tudi v Aziji in so želi povesti svetljajo priznanje. Zdaj imajo pevsko turnejo tudi po Zed. državah in v sredo pridejo v našo slovensko metropoli. Koncert se prične ob 8:30 zvečer v avditoriju SND.

Vsi rojaki ste prijazno vabljenci na ta pevski koncert, kjer boste slišali krasne melodije izvezbanih pevcev iz svoje domovine.

Žrtve vojne

Glasom uradnih poročil je tekmo svetovne vojne umrlo za racami ali bolezni 130,769 ameriških vojakov. Med njimi je bilo 22,552 katoličanov. Katoliško prebivalstvo v Zedinjenih državah je število v letu 1918 nekaj nad 17,000,000 prebivalcev. Vlada Zedinjenih držav je tekmo svetovne vojne mobilizirala vsega skupaj 4,743,841 mož. Odstotki katoličanov v službi armade Zed. držav tekmo svetovne vojne so bili relativno večji kot pa znaša odstotek katoličanov glede prebivalstva v Ameriki.

Nič manj kot 802,606 katoličanov je služilo v ameriški armadi. Iz Clevelandu je odšlo na bojišče 122,488 katoličanov. Na fronti je bilo ubitih 372, v Ameriki pa 86.

Jerzerska razstava

Včeraj je obiskalo Veliko jersersko razstavo v Clevelandu nič manj kot 83,341 oseb. Med njimi je bilo največ članov American Legion, ki sedaj zboruje v mestu. Skupno število oseb, ki so obiskale razstavo od otvoritve do včeraj znaša 3,274,330. Razstava bo odprta še 22 dni.

Nove državne trgovine

Državna komisija za kontrole opojne piščice v državi Ohio je sklenila odpreti dvajset nadaljnih trgovin za prodajo opojne piščice.

Iz bolnice domov

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME - SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NARODINA:

Ea Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Ea Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznalkach: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo
leto, \$6.00. Posamezna številka, s centi.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 5 cents. European subscription, \$6.00 per year.

JAMES DEBEVCO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 223, Mon., Sept. 21, 1936

"Cankarjeva ustanova"

Organizacija Jugoslovanski kulturni vrt v Clevelandu je takoj ob začetku svojega delovanja in postanka sklenila, da se bori za ustvaritev Jugoslovenskega kulturnega vrta v Clevelandu in da postavi v tem kulturnem vrtu spomenike našim najbolj zasluženim možem, v kolikor bodo to sredstva organizacije dopuščala in v kolikor se bo naš narod zanimal za to kulturno delo.

Res je, da je organizacija Jugoslovanski kulturni vrt, katero tvori danes nad 200 slovenskih društav v Clevelandu, ki imajo najmanj 20,000 članov in članic, bila pravtvo mišljena, da bi se lahko ustvarilo nestranksko narodno delovanje, če bi se postavilo v Kulturni vrt spomenik Ivana Cankarja.

Prosili smo in apelirali, leta in leta, na vse kroge, na katoliške, narodne, socialistične in karkoli jih že imamo v našem narodnem življenju in borbi. Kip nesmrtnega Cankarja smo dobili iz domovine, toda dočim so katoliški krogi polegoma prispevali za Kulturni vrt in za postavitev Cankarjevega spomenika, so pa takozvani "napredni" in socialistični krogi začeli z naravnost brezobzirno gonjo proti Cankarju. Ne samo, da niso prispevali "naprednjaki" (mi ne vemo, kaj se sploh izraža pod tem naslovom), niti socialisti enega samega centa za Cankarja, pač pa so bili dovolj fanični, da so šli in napadali organizacijo, katere namen je bil postaviti velmožu Cankarju sijajen spomenik v Jugoslovenskem kulturnem vrtu.

Kulturni vrt ni mogel biti zgrajen brez narodnega sodelovanja. Za delo so morali prijeti slovenski katoličani v Clevelandu, ki so sklenili potom svojih zastopnikov v 200 svojih društav, da se postavi kot prvi spomenik v Jugoslovenskem Kulturnem vrtu kip najbolj odličnega ameriškega Slovenca, kip škofa Barage. Ta ideja je postal rodovitina, in lansko leto so naši zavedni Slovenci in Slovenke z udeležbo 40,000 pokazali, da znajo ceniti delo organizacije Jugoslovenskega kulturnega vrta.

Ta uspeh naših slovenskih katoličanov, ki so v istem času pripravljeni postaviti spomenik svojemu velikemu možu Ivanu Cankarju v Kulturnem vrtu, je povzročil neravnost in propast pri "naprednjakih," karkoli to pomeni!

Ivan Cankar je bil v resnici tekem svojega življenja, kjer liberalen, mnogokrat je napadal duhovnike in njih poslovanje, toda na svoja starejša leta, ko je umiral radi zapora in stradanja v avstrijski ječi, je priznal vse svoje napake in se poslovil pred smrтjo od duhovnika in počastil Boga, kot ga more počastiti razumen, intelligenten in v resnici pošten Slovenec! Spravil se je s svojim Bogom pred prijateljem župnikom in pisateljem Finžgarjem.

Par socialistov je imelo med tem v Clevelandu že kakih 50 sestankov, na katerih so "protestirali" proti "sramotenu Cankarju." Dočim smo mi delovali in plačevali za zgradnjo spomenika, doprinašali žrtve na vseh straneh, da idejo čimprej uresničimo, pa "naprednjaki" in socialisti v Clevelandu niso delali drugač kot skušali podirati delo pravih prijateljev našega nesmrtnega pisatelja. Če jih je res toliko, bi že zdavnej zbrali \$20,000 in postavili Cankarju spomenik v svojem kulturnem vrtu!

Namesto tega je pa neodgovorni socialist Ivan Jonteza začel s propagando v Clevelandu, da se ustanovi "Cankarjeva ustanova." Predrzen je dovolj, da zahteva od raznih organizacij po \$10.00 za prispevek, da se začne tiskati "Cankarjev glasnik." In tri dollarje še posebej zahteva Jonteza za letno naročnino. To je drznost prve vrste in slepomišenje s slovenskim narodom.

Ti ljudje, katerih je mala peščica v Clevelandu, zahtevajo \$3,000.00 kot prispevek za svoj žep in 2,000 naročnikov. Dva meseca že bobnajo, pa so dobili v treh mesecih nekaj od društav nekaj naročnikov! Kar je sijajen odgovor naroda koliko da na prazne fraze neodgovornih elementov.

Rev. Matija Jager:

Proti neumnosti in proti zlobi

Proti neumnosti se še bogovi ji navadi — zlobno zavil se, zastonj bore, so dejali stari več Brenove besede! Spodnaknil se tisoč let nazaj. Pa tedaj niso imeli takih zlobnih rdečkarjev, kakor jih imamo danes, sicer bi pristavili: ne samo proti neumnosti, ampak tudi proti rdeči zlobi se bore še bogovi zastonj!

Rev. dr. Hugo Bren je zavrnit Jonteza, ki se tako vneto teda hinavsko poteguje za primorske katoličane, ki res v narodnem oziru trpe velike krivice pod Mussolinijevim režimom. Seveda veliki besednik vseh rdečih, Jonteza, je moral odgovoriti! In ker ničesar drugačega mogel ni, je zopet po svo-

storil take in take krivice, itd! In hiti naštevati krivice nad primorski Slovenci, katerih mnihče niti ne oporeka! Vse neprimerno hujše krivice rdečih diktatorjev in njihovih sijajno plačanih valpetov in krvnikov in do besnosti nahujskih prostih ljudi pa samo blagohoton in na klonjeno imenuje "krvave grizljaje," češ, ker se mi katoličani toliko zgražamo nad njimi, ki pa vendar niso vredni, da bi jih človek omenjal, kaj šele se zgražal nad njimi . . .

Prav tako je zavil Jonteza nad menoj, ko sem enako primerjal Mussolinija s Stalinom: glejte ga, Jagra, ki drži z Mussolinijem in odobrava njegove krivice nad Slovenci! Jager fašist! Pa dejal sem samo: fašizem je lump, komunizem pa trikrat večji. In tem, je reklo Jonteza, da sem odobral vašizem!

To je "logika," to je način mišljena Jontezevega! Človek se vpraša: ali je Jonteza res tako zabit, da ne razume, kaj je primera, da ne zna najpripravljene logike, kakor jo zna vsak, ki še nikdar o logiki slišal ni, ali pa je toliko zloben, da tako prefigrano zavija? Za svojo osebo sem prepričan, da ni toliko zabit, ampak da je toliko zloben. Kateri normalno razviti človek ne bi mogel razumeti tega: ako sodnik razsodi o dveh zločincih, da je eden velik hujši zločinec kakor drugi, vendar s tem ni razsodil, da je drugi nedolžen, pa čeprav bi dejal, da je v primeru s prvim kakor jagnje! Kdo tega ne bi mogel razumeti? Jonteza ne razume, zato ker — noče prav razumeti! Ker on hoče zavijati, da stem udari katoličanstvo!

Zato se njemu gre, zato je tudi plačan pri "Enakopravnosti," kjer so imeli na razpolago za urednika moža, ki pa ne bi hotel napadati, zato so raje vzel Jonteza, ki je sicer toliko zmogen za urednika, da mu niti tega imena niso hoteli dati, toda za napadati in razsajati in blatiti vse, kar je katoliškega, in smešiti, ga pa skoro ne morete dobiti boljšega.

In se Jonteza še povspne do vprašanja: "Je mar znored?" — namreč dr. Hugo Bren. Da, da, tudi jaz se vprašam: Je mar znored? — toda ne dr. H. Bren, ampak Jonteza sam, znored od svoje besnosti proti katoličanstvu? Ker njemu ne pomaga noben dokaz, nobena logika, nobena dostojna polemika! Zlostno, da se mora človek preklati s takim! Moramo pač zaradi ljudi, kar ne smemo molčati in mirno gledati, ko dan zatem Jonteza meče blato na pačenja in stem na vso katoliško Cerkev!

Glede članka "Po lateranskem sporazumu" pa še ni izrečena zadnja beseda! Si bomo še ogledali, kakšni so bili tisti "ubežni primorski akademiki," ki so tako "nazonoro počakali, kako je Vatikan izdal svoje slovenske vernike na Primorskem." Ako niso ti — kakor kaj jasno kaže — popolni brateji Jontezevi po mišljenu! Kako da niso tisti "ubežni primorski akademiki" nič vedeli povedati o izdajstvu marsikateri slovenskih primorskih svodobomiselevc...

Ob koncu članka se pa upa to rdeče uredniče se nekaj govoriti o delavskih in kmečkih množicah, "ki se skušajo oprostiti tisočletnih spon suženjstva in krivic ter svobodno zadihati!" Ha, ha, ha! V Rusiji in Mehiki so se delavske in kmečke množice že "oprostile tisočletnih spon suženjstva in krivic," in so sijajno "svobodno zadihale!" Tako svobodno, da so res cele velike množice kar "pozabile" dihati . . . Ravnodajne čase zopet streli v Rusiji komunistični diktator Stalin celo vnete komuniste, samo za to, ker se boji za svoj lastni

koritec in stolec. To je komunistična svoboda in bratstvo in enakost in požrtvovalnost! Naj odgovori Jonteza, kdo je večji "tiran in krvnik," da rabim besede iz njegovega lastnega Mussolini ali Stalin in Calles, kaj tako zavija?

Da, proti neumnosti se še bogovi zastonj bore — da rabim starci pregovor — pa bi se zastonj borili tudi proti zlobi naj odgovori! Pa ne bo, an-

pak zavil bo zopet in zajavkal: Rev. Slajeta, ter za njegovo 15. letno narodno delovanje tu v Ameriki. Rev. Slaje je eden izmed onih redkih duhovnikov, ki so došli iz starega kraja z namenom svojemu narodu kar največ koristiti; in Rev. Slaje se je v resnici tudi potrudil, da nudi svoje najboljše moči na rodu v korist; ustanovil je Katoliško Izobraževalno Društvo "Adrija," ki je skozi delovalo do njegovega odhoda v Lorain; zbulil je "Orla" ki je spel do goletno spanje; kot ljubitelj slovenske pesmi je vremelj in spodbujal peveci pri Cerkvenemu zboru "Ilirija" ter se zanimal za vse, kar bi bilo dobro in koristno pri narodnem gibanju. Ampak če bi Rev. Slaje nobene druge zasluge ne imel, ima vendar to narodno zaslugo da uči in oznanja slovensko besedo, ki žalibog takoj hitro izginja, to je beseda, ki se čista in nepokvarjena ohranja med narodom. Toda mesto lepih slovenske besede, se po zaslugu domisljivih rdečkarjev, šopirajo pretirane spakadrance. Zategadelj bi moral imeti rdečkarji že iz narodnega stališča nekoliko obzira za takega narodnega delavca kot je Rev. Milan Slaje, ne pa ga tako suravo napasti.

Nesreča se lahko vsakemu pripeti po pregovoru "Danes meni, jutri tebi." Ampak med tem, ko mi katoličani vsakega nešrečnika, najsibo veren ali neveren, pomilujemo in z njim sočustvujemo, se vi rdečkarji vsem temu le posmehujete, rogate in iz nesreč, ki tegi ali onega zadene, norca brije. Pa se hudeje rdeči petelin nad prosekutorjem, ki je Rev. Slajeta oprostil in pravi, da je moral biti ta prosekutar že kakšen irski fanatik. Po njegovem "trezni razsodnosti," bi moral prosekutor Rev. Slajeta križati, potem bi še bilo ogorčenje rdečega dopisovalca nad "farški grozdejstvi" nekoliko potolaženo. Ko bi bil on "rdeči" prosekutor, bi že drugače pokazal slovenskim farjem, on bi še farja "podučil," kaj je toleranca.

Tako podučevanje se vrši v Mehiki, kjer tropa oboroženih banditov in roparjev strahuje devetdeset odstotkov katoličanov. To že davno vemo, ako bi prišli slovenski rdečkarji do moči in oblasti, s kakšno slastjo bi padli po slovenskih duhovnikih, prav vsakega bi zavil in pokončali, tako neizmerne je njih "tolerantnost."

Kadar drugega nimajo nad čemer bi se spodikal, nam očitajo, da smo fašisti, papir je seveda potrežljiv in se na njega lahko marsikaj napiše, kar je za rdečkarje velika privlačnost, ampak dejstva govore druge.

Za Slovence ni bolj hvalevrednega stanu, kot je ravno duhovski, slovenski duhovnik je bil, že od nekdaj in je še vedno učitelj in voditelj svojemu narodu, med narodom deluje iz katerega je izsel. Sledovi njezinega delovanja gredo daleč nazaj do prvih virov narodnega razvoja; slovenski duhovniki, prav vsakega bi zavil in pokončali brez sledil?

Dokler bodo katoličani na svetu, se bodo dogajale vedno take reči."

Misli namreč na skorajšnji konec katoliške Cerkve, ki bo vsled njegove domisljije v kratek kar čez noč izginila brez sledil . . . Ubogo revš!

Pričneste se prišli, kar za celo stoljetje. Kje ste bili rdečkarji tedaj, ko so že drugi davno v sestankih Cerkev jurišali. In to niso bili mogoči kakšni Barbič, Jankoviči ali Kočevarji, temveč bili so vsestransko izobraženi prefriganci, ki so cerkev naskakovali, kar jim ni znanost pomagala, so si pomagali s satanskim navdihom ter skupno skušali Cerkev zjurišati; zagnali so velikanski vrišči in vihar, pošiljali na tisoče katoličanov pod gjeljtinico, nazadnje pa so vsi novosi pobili, ozirom so bili pokončani — ne od Cerkev — ampak izdihnili so pod krvavo roko svojih lastnih pristaev — brezbožnežev. Cerkev pa

zavzel za to kulturno prireditvev namenu, da je popolnoma kulturna in da kot kulturnen narod isto tudi podpiramo. Odobravam korake Jugoslovenskega univerzitetnega kluba, ki se je zavzel za to kulturno prireditvev.

Ko se bodo bratje Maksimovič vrnili v domovino, bodo sporočali o svojem potovanju in o vsem, kar so videli in doživeljili med nami v Ameriki. Dajmo, da bodo e nas Slovencih poročali s samim dobro.

A. Grdin, preds J. K. V.

Če verjamete al' pa ne

V trgu je bila živinska razstava. Od vseh krájev so pripravljali lepo rejenjo živino. Župan je dobil nalog, da pozdravi pri otvoritvi razstave navzoče živorence. Da bo, je reklo. In tudi je.

Malo se je odkašljal, pogledal po zbranih in rekel:

"Može! Vsi veste, da sem jaz župan. Zato bom pa zdaj eno rekel. Morda dve, več pa ne, ker bom pa potem pit.

"Naša živinoreja ima svetovne slovese. Naši voli so znani po vsej Evropi. Naše svinjarstvo pa pozna v deželi mlado in staro."

△

"Zakaj si pa vedno tako žalosten, Tone?"

"Ker mi izpadajo lasje na glavi."

"In zakaj ti izpadajo lasje?"

"Ker sem vedno tako žalosten."

Obrekovalcem in klevetnem

Cleveland (Collinwood), O. slovarjev ter nastavljajo javno v opicje posnemanje. To so tista zvišena bitja, ki niso mogoče videla človeka, dokler niso došla v Ameriko, kvečemo da so zašla med civilizacijo, ko so pujske ogledovali, če so že ozdravili in zadnje operacije; od tod prihaja, da ti višji bogovi ne morejo razločevati laži od resnice, ne strpljivost od klevetnem.

Prav tako je zavil Jonteza nad menoj, ko sem enako primerjal Mussolinija s Stalinom: glejte ga, Jagra, ki drži z Mussolinijem in odobrava njegove krivice nad Slovenci! Jager fašist! Pa dejal sem samo: fašizem je lump, komunizem pa trikrat večji. In tem, je reklo Jonteza, da sem odobral vašizem!

To je "logika," to je način mišljena Jontezevega! Človek se vpraša: ali je Jonteza res tako zabit, da ne razume, kaj je primera, da ne zna najpripravljene logike, kakor jo zna vsak, ki še nikdar o logiki slišal ni, ali pa je toliko zloben, da tako prefigrano zavija? Za svojo osebo sem prepričan, da ni toliko zabit, ampak da je toliko zloben. Kateri normalno razviti človek ne bi mogel razumeti tega: ako sodnik razsodi o dveh zločincih, da je eden velik hujši zločinec kakor drugi, vendar s tem ni razsodil, da je drugi nedolžen, pa čeprav bi dejal, da je v primeru s prvim kakor jagnje!

Ako je sicer toliko zloben, da tako prefigr

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Kadhimen pa je še zanimiv tudi po neki napravi, ki je čisto evropska in ki jo prav zato vsak tujec začuden gleda. Iz Kadhimena v Bagdad vozi namreč cestna konjska žezeleznica.

Njen ustvaritelj je bil evropski izobraženi in vsem evropskim reformam naklonjeni namestnik Midhat paša, ki so ga radi njegovih reform prestavili v Stambul in pregnali v Arabijo. Da je ta mož ostal na svojem mestu v Bagdadu, kako bi se bil že tistekrat Bagdad dvignil in vse Mezopotamija z njim! Saj je imel v svojih načrtih tudi žezeleznico, ki bi naj vezala Perzijski zaliv in Mezopotamijo čez Sirijo in Malo Azijo s Carigradom. Žal je ta važni načrt do danes ostal le samo načrt.

Posebnih zanimivosti v Kadhimenu ni najti. Mesto ima ozke, zatohle ulice, tlak je sphana prst, zato je prahu in ob zimskem, deževnem času blata dovolj.

Prebivalci Kadhimena so po veliki večini Perzi, po verski pripadnosti štiri, po poklicu pa trgovci. Dnevno se vozijo po opravkih v Bagdad. Skrajno fanični so, ne vidijo radi tujcev med seboj in dostop v "zlatu mošeo" je kristjanom vobče nemogoč.

Opoldne je bilo, ko sva z Angležem prijezdila v mesto. Da so ljudje začudenji gledali tujca, ki sta tičala v raztrgani, obnošeni obleki, pa jezdila krasne konje in bila do zob oborožena, za to se seve nisva zanimala. Posebej mene je skrbelo le eno, kako da bom namreč našel v precej razsežnem Kadhimenu zaupnika Hasan Ardšir mirze. Vsekakor sva morala obiskati, sem zasodil, nekatere karavanseraje — prenočišča za karavane —, katerih je tudi v Kadhimenu precej.

Silno je pripekalno solnce, bilo je gotovo 50 stopinj vročine. Pa saj smo bili v juliju, ki je eden najbolj vročih mesecov v Mezopotamiji. Gost, pršen, zatohel zrak je ležal nad mestom in kogar smo srečali, vsak je imel obraz zakrit, da se obvaruje pekočih žarkov in prahu.

V neki ulici nam je prijezdil napravič človek v bogati perzijski noši. Obraz je imel zastri s pajčlanom in jezdil je belca, opremljenega z rešmo, dragočeno konjsko opravo, ki si jo morejo privoščiti le najbogatejši perzijski mogotci. V primeri s tem človekom sva bila v Lindsayem res naravnost klateža.

Zato ni čuda, da se je mož tudi primerno obnašal.

"Poberita se! Izognita se na desno!" nama je zaklical in neskončno zaničljivo zamahnij z roko.

Ježil sem sicer poleg Angleža, le sel je jezdil za nama, pa ulica je bila dovolj široka, čisto lahko bi bil prisel mimo naju. Vkljub temu bi se mi bil vljudno umaknil, da ni vse njegovo obnašanje kazalo naravnost žaljivo preziranje.

Zato sem hladno dejal:

"Prostora je dovolj! Naprej!"

Pa mesto da bi bil ježil mimo, nama je zastavil z belcem cesto in zakričal:

"Svinja sunnitska, ali ne veš, kje si! Umakni se, sicer ti z bičem pokažem pot!"

Mož je izzival. Bil je eden tisti, ki hočejo na vsak način prepet.

No, lahko sem mu postregel. Malomarno sem odgovoril:

"Poskusil!"

Izdrž je bič in zamahnil.

Dalje pa ni prišel. Kajti v hihi sem šnil z vrcem v dolgem skoku mimo njega in mu sunil pest s tako silo v obraz, da je vkljub svojemu visokemu orientalskemu sedlu zletel s konja.

Oholi ježdec je seve klel in zavljal, ko se je pobiral od tal, pa nisem se zmenil zanj, mirno

in ravnodušno sva z Angležem jezdila dalje.

Tedaj pa je ves prestrašen zaklical za nama sel:

"Pri Allahu! — Ta gospod je ja mirza Selim aga —!"

Oholež je bil že spet v sedlu, pajčlan mu je pri padcu zdrknil z obraza, zato ga je sel šele tedaj spoznal.

Nisi ga utegnil popraviti, ves bled je bil od jeze, zavljel je svojo zakrivljeno sabljo in spodobel konja.

Pa kindžal mu je omahnil, ko je spoznal sela, zavzet je vzklikanil:

"Ti — Arab? Kako si prišel v družbo teh nesnažnih in brezčasnih ljudi, ki jih naj Allah pogubi?"

Sam sem odgovoril mesto se la:

"Ne zabavljam! Si ti mirza Selim aga?"

"Da," je odgovoril precej osupel nad mojim glasom.

Pognal sem vrancu trdo k njemu in dejal polglasno:

"Jaz sem odpolane in zaupnik Hasan Ardšir mirze. Pelji me na njegovo stanovanje!"

"Ti? — Odpolane? —" se je čudil in me premeril od pete do glave.

In selu je dejal:

"Je res?"

"Da!" je potrdil. "Tale efendi je emir Kara ben Nemsi. Pismo ima za tebe od našega gospoda."

Še enkrat me je nepopisno prezirljivo pogledal in oholo premeril pa dejal:

"Bral bom pismo, potem pa se bova pomenu o udarcu.

Pojdite, pa ne približajte se mi, ker vaša návočnost žali moje oči."

Ta mož je bil torej zaupnik in zastopnik Hasan Ardšir mirze, tisti, ki je pustil svojemu gospodu na ljubo svojo častniško službo v perzijski armadi, tisti, ki mu je Hasan Ardšir mirza zaupal svoje imetje, ki si je celo pridobil srce mlade Bende, Hasanove sestre! — Kajti tudi to mi je mirza zaupno povedal. Ubojgo dekle!

Če je bil tale aga res šah-swar, izvrsten jezdec, potem je pač tudi moral vedeti, da je treba jezdca ceniti po njegovem konju. In po konjih ocenjena vsaj midva z Lindsayem nisva bila sirovaka.

Razen tega ta "zaupnik" ni bil posebno previden. Begunec se ne sme kazati na ulicah velikega mesta v taki bogati opremi, ker vzbuja pozornost. S tem vsaj je slabo služil svojemu gospodu. In njegov nastop je bil tak, da bi se ne spodbolit niti visoki osebnosti, kaj šele agi, navadnemu podložniku.

Seveda mi ni prišlo niti na misel, da bi ga ubogal in jezdil za njim. Mignij sem Lindsayu in vzel sva ga medse.

"Pes!" je zahrul. "Umakni se, sicer te dam bičati!"

"Molč! Sicer ti bom še enkrat dal poskusiti svojo pest. Z bogastvom svojega gospoda bi se vsak tepec lahko postavljal! Te bomo že še vladnost naučili!"

Nič ni odgovoril, zastrl si je obraz in tih jezdil z nama.

Ježili smo po ozkih, zatohlih ulicah in nazadnjem se je Selim aga ustavil pred nizkim zidom. V zidu so bila vrata, namreč predstina, ki so jo zapirale trhle deske. Človek je prišel in nam na vrata "odprl."

Zajezdili smo na dvorišče.

Enonadstropna stavba ga je obdajala v štirkotu, hladna lopta je potekala krog dvorišča, v prvem nadstropju pa pokrit hodnik. Kamele so ležale po tleh in živele kepe iz ječmena in bombaževega semena, s katerimi v Bagdadu in v okolici te živali krmijo. Naokoli so sloneli in lenarili služabniki, ki so pa nemu-

1936 SEPT. 1936						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

20.—Proslava 5-letnice, ples in splošna zabava, podružnice št. 49 SZZ.

27.—Društvo St. Clair Grove št. 98 W. C. priredi proslavo 20-letnice svojega obstanka v S. N. Domu na St. Clair Ave.

OKTOBER

3.—Podružnica št. 50 SZZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

3.—Društvo Brooklynske Slovenske št. 53 SDZ priredi veselico v Sachsenheim dvoranu na 7001 Denison Ave.

4.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

10.—Klub O-Pal, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

10.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

11.—Skupna društva Slovenske Dobrodeline Zveze v Lorainu priredijo koncert v S. N. Domu v Lorainu.

11.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. D.

17.—Slovenske Sokolice št. 442 SNPJ, plesna prireditev v avditoriju S. N. Doma.

17.—Zabavni večer in ples priredijo Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

24.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Slovenska združna zveza priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

25.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Združene Slovenske št. 23 SDZ priredi proslavo 15-letnice obstanka; slav-

nostna večerja in ples v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

31.—Društvo Vodnikov Venec št. 147 SNPJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Obletnica in koncert mlađinskega pevskega zbora v Slovenskem domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

8.—Samostojni pevski zbor Zarja priredi opero v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pevski zbor "Cvet" priredi koncert v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

14.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, prireditev v avditoriju S. N. Doma.

15.—Collinwood Hive 283, T. M., banket ob priliki 20-letnice v S. D. Domu na Waterloo Rd.

15.—Mladinski pevski zbor Črčki priredi koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

21.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

22.—Koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

22.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

22.—Podružnica št. 41 SZZ objava šestletnico obstanka s proslavo v Slovenskem Delavskem domu na Waterloo Rd.

25.—Interlodge liga, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

29.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

20.—Slovenska mladinska šola S. N. D. priredi božično šole v avditoriju S. N. Doma.

20.—Novi pevski zbor Slovan priredi svoj prvi koncert in ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

10.—Koncert mlađinskega zabora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

13.—Klub društva S. N. Doma, ples v avditoriju S. N. Doma.

—Posestnik Janko Vehovar

pri Sv. Petru na Medvedovem selu je umrl preteklo soboto, star šele 34 let.

—Viktor Prohinar, hišni posestnik v Ljubljani, Idrijska ulica 4, je izdihnil svojo dušo 20. avgusta.

ZAHVALA

Pravijo, da će človek dolgo živiti, se mu marsikaj pripeti.

Da je to res, sva se spodaj podpisana prepirala dne 15. avgusta in 5. septembra t. l. Dne 26. avgusta je minulo 25 let kar

slovensko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

MARCI

21.—Jugoslovanski Pas

Jack London:

ROMAN TREH SRC

Prišel sem v dvorec po istih opravkih — je izjavil Charley, ko so se seznanili. — Zdi se mi, da lahko rešimo Francisa samo z gotovino in vrednotami, za katere se dobijo zlato. Prinesel sem vse, kar sem mogel dobiti to noč, kar pa seveda še daleč ne zadostuje.

— Koliko ste pa prinesli? — je vprašal Henry brez ovinkov.

— \$1,800,000. Kaj ste pa vi prinesli?

— Malenkost, — je odgovoril Henry in odprl kovčeg, ne da bi vedel, da govorji z enim najboljšim poznavalcem draguljev.

Charley je vzel nekaj draguljev, ki so mu prišli slučajno pod roko. Naglo jih je ogledal in se ves presenečen ozrl na Henryja. Če bi ne bil tako trdno prepričan, da stoji pred njim gentleman, bi bil misil, da ima opraviti z nevarnim vložilcem, ki je pravkar odnesel iz največje newyorske juvelirne trgovine ta zaklad.

— Ti dragulji so vredni milijone, milijone! — je vzkliknil ves iz sebe. Kaj nameravate početi z njimi?

— Prodati ali jih pa zastaviti, da rešim Francisca, — je odgovoril Henry. — Saj lahko dobim v zastavljalnici okroglo vsoto, kaj ne?

— Zaprite kovčeg! — je dejal Charley. — Takoj stopim k telefonu in uredim to stvar. Požuriti se moram, dokler je moj oče še doma. — Stopil je k telefonu in poklical centralo. — Trgovina mojega očeta je blizu. V petih minutah sva tam.

Komaj pa je Charley odzvonil, je stopil v knjižnico Parker v spremstvu policijskega seržanta in dveh stražnikov.

Tu so zločinci, seržant, arretirajte jih! — je dejal Parker. — Ah Mr. Tippery, oprostite, prosim sire! Seveda, ne vas, temveč samo tale dva, seržant. Ne vem, kaj sta zakrivila, gotovo pa sta norca, če še ne kaj hujšega.

Klanjam se, Mr. Tippery! — je pozdravil seržant mladenič, ki ga je poznal ves New York. — Kaj je novega?

— Vi seveda ne boste nikogar arretirali, seržant Burns, — se je nasmehnil Charley v odgovor. — Policijski voz lahko pošljete takoj nazaj. To zadevo uredim z inšpektorjem sam. Vas bi pa prosil, da sedaj spremite mene, ta kovčeg in tale dva sumljiva subjekta k meni na dom. Se boste že moralni spriznati z vlogo telesne straže. Kovčeg je dragocen. V njem so milijoni, — hladni, trdni in divni milijoni. Ko ga odprem in ko pogledam vanj moj oče, boste videli prizor, kakršnih je malo. Čas je zlato in ne smemo ga izgubljati.

Pograbil je kovčeg istočasno s Henryjem in ko sta se njuni roki dotaknili, je priskočil saržent, da prepreči prepir. — Počakajte vendar! Stojte, kam se vam tako mudi? Poslušajte, kaj vam povem! Pravite, da so me uničili?

Agent je prikimal z glavo. — In tudi vi ste uničeni?

Agent je zopet prikimal. — Kar pomeni, da sva suha, absolutno suha, — je nadaljeval Francis, hoteč pojaznosti Bascomu, kaj mu je prišlo na misel.

— Zdaj je obema povsem jasno, da se nama nič hujšega ne more zgoditi. Če so naju oskubili do zadnjega vinjarja, je pač vseeno, kaj naju še čaka. Kjer nič ni, še vojska ne vzame. Kaj bi si vojska v denar tako ogromen zaklad, ni šala. Pojdimo torej! Le urno.

XXIX

Z moratorijem si je borza znatno opomogla. Panika se je polegla in vrednote so netorej po nepotrebnem belila hale padati. Nekatere so celo poskočile. Vpliv moratori-

dejal Bascom in prikimal z jal Francis ob pol dvanajstih, le kaj izdal?

— Časa imava zdaj dovolj, — se je nasmehnil Francis. — Vse kupčije in prodaje so namreč odpadli. Saj ste vendar sami priznali, da sva izgubila vse do zadnjega vinjarja. Ku-povati ali prodajati torej nimava kaj. Mar ne vidite, da je čas za naju zdaj brez promena?

— Nadaljujte, nadaljujte! Radoveden sem, kam merijo vaše besede in kaj prav za prav mislite, — je dejal Bascom in pogledal ves obupan v tla. — Uničen sem, vse, prav vse je izgubljeno in sami pravite, da ni nobenega izhoda iz tega obupnega položaja.

— Zdaj ste uganili moje misli, — je reklo Francis veselo.

— Vi ste član borze. Pojdite torej in začnite prodajati in ku-povati vse, kar vam pride pod roke. Zakaj bi si torej ne privoščila tega veselja? Vse, kar je pod ničlo, je ničla. Odštejte ničlo od ničle in kaj vam ostane? Zopet ničla. V borzne špekulacije sva vtaknila vse imetje in še tujega je šlo nekaj. Kaj bi torej še pomicala? Riskirajta zdaj še to, kar ni najino.

Bascom je hotel ugovarjati, toda Francis mu je zaprl sapo, rekoč:

— Saj sem že rek, da je ničla vse, kar je pod ničlo... Kot borzni agent bi že moral vedeti, kaj pomeni odšteti ničlo od ničle.

In Bascom se je uklonil njeni volji. Zdaj ni bil več noben agent, ki dela po svojem preudarku, temveč slepo orodje Francisove volje. Lotil se je vratolome borzne pustolovščine. Svoj živ dan še ni takoj skozi okno. Razlike ni nobene.

— No, no, le počasi, nagliča ni nikjer dobra, — je reklo Charley Tippery. Položil je kovčeg na mizo in ga previdno odprl. — Morda bo pa to-

— zdaj lahko brez skrb neha-vava. Pommite, da nisva pravnični na slabšem kot sva bila pred eno uro. Takrat je bila najina vrednost ničla in zdaj zopet pomeniva ničlo. Svoje imetje lahko začnete takoj prodajati na javni dražbi. Sicer pa opravijo to za vas drugi.

Bascom je stopil flegmatično k telefonu in že je hotel odrediti, naj se konča borzna bitka s popolno kapitulacijo, ko so se naenkrat odprla vrata in v predstobi se je začula melodija stare piratske pesmi. Ta nepričakovana spremembra dekoracij je Francisa tako nadušila, da je pahnil Bascoma od telefona, zgrabil slušalo in rekel:

— Stojte! Čujte! In v sobo je planil Henry Morgan, takoj za njim pa Tippery z velikim kovčegom v roki. Francis je bil tako navdušen, da je zapel zadnjo kitico piratske pesmi s Henryjem prej, predno ga je objel in pozdravil.

— Kaj se je zgodilo? — je vprašal Bascom Charleyja, ki je bil še vedno v fraku in tako bleš, kakor da ni vso noč zatisnil oči.

In Charley je potegnil iz žepa tri čeke, glaseče se na 1.800,000 dolarjev, ter jih izročil Bascomu. Bascom je žalostno zmajal z glavo.

— Prepozno, — je dejal in se ozrl na Francisa. — To je samo kaplja v morje. Spravite jih nazaj v žep. S tem nam ni nič pomagano. Lahko jih vzamem ali pa vržem skozi okno. Razlike ni nobene.

— No, no, le počasi, nagliča ni nikjer dobra, — je reklo Charley Tippery. Položil je kovčeg na mizo in ga previdno odprl. — Morda bo pa to-

Francis je bil kup zloženih in zvezanih obveznic državne rente.

“Koliko so vredne te obveznice? — je vprašal Bascom, videč to ogromno vsoto. In oba

Francis in Bascom sta ponovno vzkliknila, ko je potegnil Henry z žepa cel ducat čekov. Ostrmela sta in molče se spogledala, zakaj na vsakem čeku je bila okrogla številka 1,000,000 dolarjev.

— To pa še ni vse, — se je nasmehnil Henry. — Kaj pravim vse, niti približno ne vem, koliko lahko še dobimo tam, kjer so nama dali tole malenkost. Na razpolago ti je poljubna vsota, dragi Francis. Samo besedo, pa ne ostane od tvojih borznih sovražnikov ne duha ne sluha. Zdaj pa na delo, dragi moj! Povsod so se razširile vesti, da so te oskubli do zadnjega vinjarja. Kar hitro na borzo in pokaži jim, da še nisi uničen. Zdaj jim lahko vrneš milo za draga. — Kar po njih, Francis, da bo ves New York strmel. Premikasti jih, da bodo pomnili, kaj se pravi nastopati proti Francisu Morganu! Poberi jim vse do zlatih ur in zlatih plomb!

— Pa menda vendar ne mišlj reči, da si našel zaklad starega sira Henryja?

Henry je odkimal z glavo.

— Ne. To je samo del za-

klada plemena Maya — pri-

bližno tretjina, če se motim.

Drugo tretjino smo izročili v

varstvo Enricu Solanu, tretja

je pa varno naložena v Narod-

ni banki. In še nekaj! Novice

ti prinašam. Veseli novice.

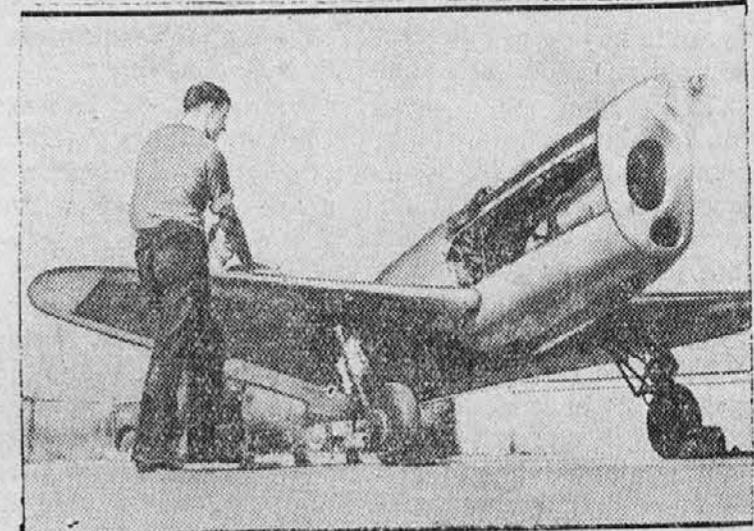
Povem ti nekaj, kar te bo še bolj zanimalo kot ti zakladi.

Samo pomiri se, da boš lahko poslušal.

Francis je bil seveda pri-

pravljen takoj poslušati, za- Bascom je stal med štirimi kaj Bascom je sam najbolje telefonu in zapovedal podre- vedel, kako in kaj je treba sto- jenim agentom, naj začno ku- riti. Francusu se z borznimi povati na borzi vse, kar jim spekulacijami ni bilo treba pride pod roke.

(Dalje prihodnjič)

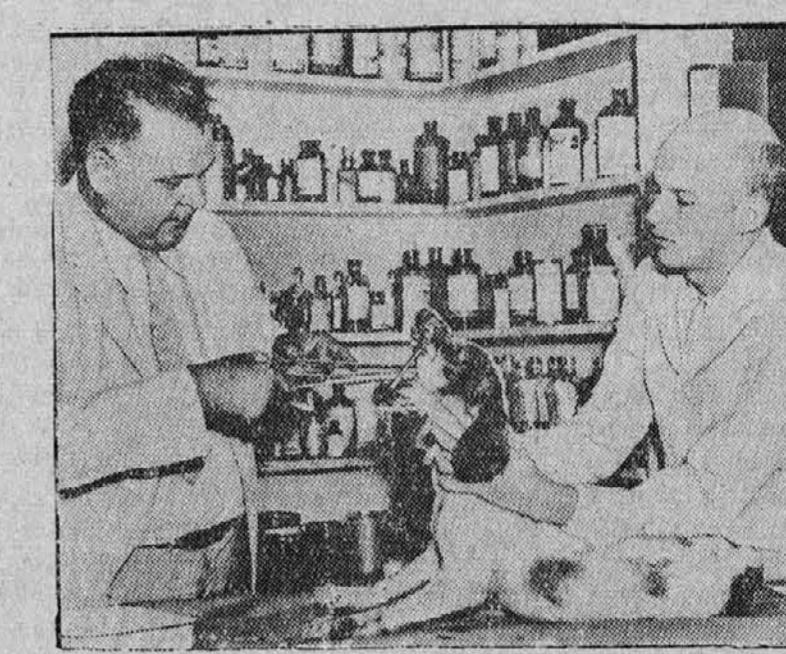
To je tip najmanjšega letala na svetu, ki tehta samo 1500 funtov. Ima osem cilindrov motor, ki razvija 300 konjskih sil.

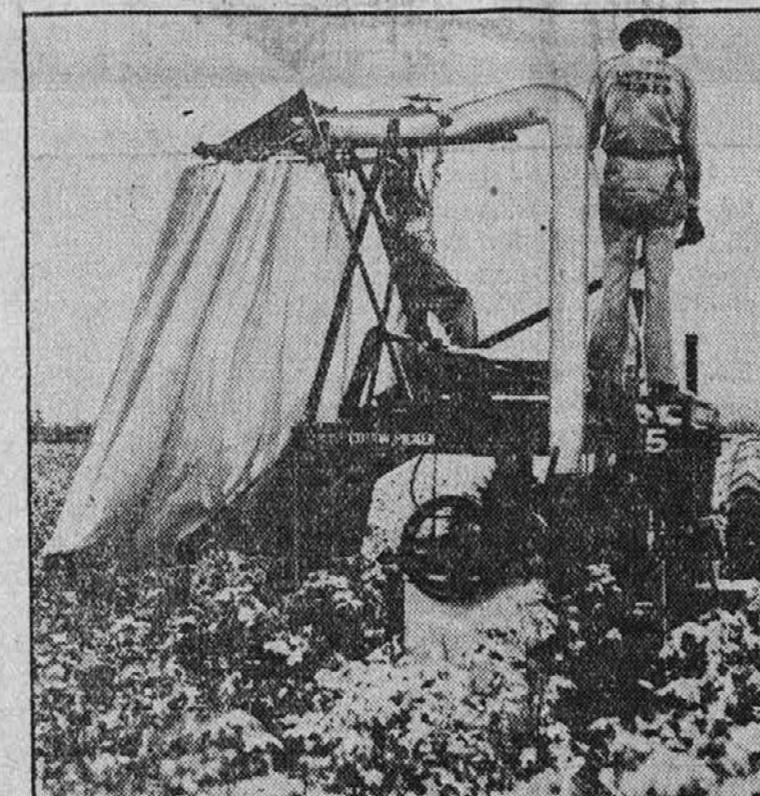
Sestanek governerjev s predsednikom Rooseveltom, ki so reševali problem, kako bi se dežela v prihodnje zavarovala proti suši. To je bilo prvič v zgodovini Zedinjenih držav, da sta se sestala dva kandidata za predsednika Zedinjenih držav. Spredaj so, od leve proti desni: Gouverner Landon, geverner iz Nebraske, Roy L. Cochran in predsednik Roosevelt, sedeč.

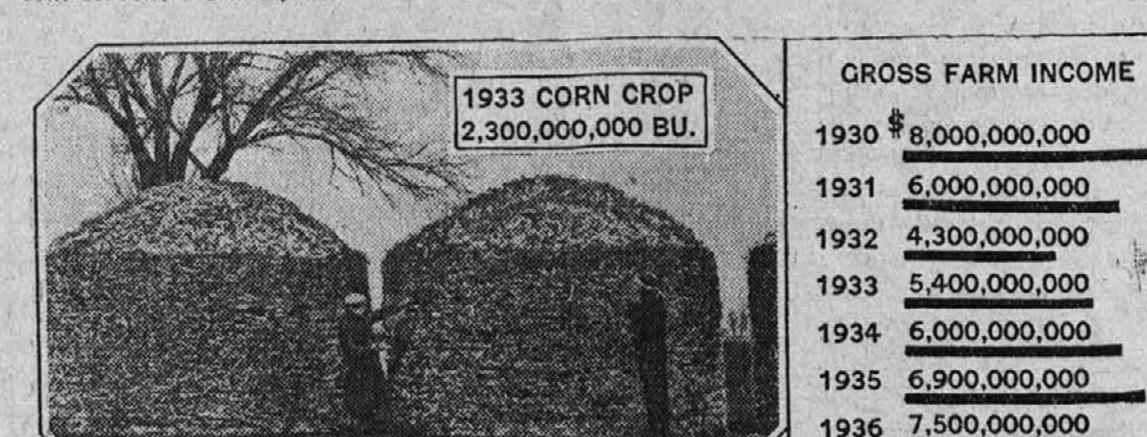
Predsednik Roosevelt in njegov sin Franklin Jr. govorita s farmerji na zapadu o škodi, ki jo je prizadela zadnja suša. Slika je bila vzeta v Severni Dakoti.

Dr. H. L. Allen in dr. L. J. Lepp iz Atlante, Ga., živinodravnika, sta na sliki, ko operirata psa, da ne bo tako glasno lajal. Operacija se napravi v sapniku in ni prav nič težka ter ni nevarna. Pravijo, da po taki operaciji pes veliko bolj "potihno laja."

Brata Rust v Stoneville, Miss., sta iz umila stroj za obiranje bombaža. Vendar se stroj najbrže ne bo obnesel, ker poleg bombaža pobere grmičja preveč perja in so potem stroški s čiščenjem.

Kot kaže statistika na sliki, so dobili letos farmerji za svoje pridelke največ denarja od leta 1930, ali za 10% več kot lansko leto. V osrednjem zapadu, kjer je prevladovala suša, sicer niso pridelali mnogo koruze, na skrajnem zapadu pa je bila koruzna letina dobra, ker tam je bilo dovolj dežja. V Zed. državah se je letos pridelalo za 900,000,000 bušljev koruze manj kot leta 1933. Da bo dobil letos farmer več za svoje pridelke ni vzrok boljša letina, ampak višje cene pridelkom.